

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Regnum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A ne: cumq; procedit, totum examen circa eum conglobatur, cingit, protegit, cerni non patitur reliquo tempore. Cum populus in labore est, ipse, inquit Plinius, opera intus circuit similis exhortandi solus immunis: circa eum satellites quidam lictoresq; assidua custodientes auctoritate. Cum processere, sequaq; proximam illi cupit esse, & in officio conspici gaudet. Ubiq; confedit, ibi cunctarum castra sunt. Missam facio miram earum circa Regem obedientiam, ut festum humeris sublevant, validius fatigatum ex toto portant, multaq; huiusmodi, in quibus enarrandis tanta utitur suavitate Plinius, ut eas ipsas Apes in eius ore mellificare dicas, unde Lepor ille tam dulcis eloquentiae demanare. Adamantius ait, Apes haec nullo animi conceptu facere, ut pleriq; contendunt, sed naturae ipsius divinæ beneficio, quae vel bruta eousq; provexerit, ut plerisque in rebus ratione praeditos imitentur. Nos vero vult admonitos, ut ubi Apum mores cognoverimus, ducibus parere non recusemus, negotiaq; ad Reipub. civitatumq; salutem opportuna alacri animo suscipiamus. Non enim amat id genus hominū Adamantius, qui sub pietatis specie suam obtegunt ignaviam, suoq; tantum otio & commodis consulentes, negotia subfugitant, & veluti genus humanum oderint, humanas etiam consuetudines averlantur. Adeo vero est Apes, ut Musonius observat, conversationis & vitae sociæ amatrix, ut si sola relinquantur, desiderio tabescat & moriatur: quod ad popularis hominis naturam & similitudinem referri potest. Atq; huc spectat Plutarchi illud super exilio dictum, *Nos quasi Formicae, vel Apes, si ex una vel caverna vel alveario exciderimus, hospites externiq; esse videmur*. Hoc ipsum examinis significatum in aruspicina etiam reperitur, cuiusmodi signum Dionysio, paulo antequam regnare cepit oblatum est, qui cum Equum e voraginibus, in quas demersus erat, nulla prorsus contentione extrahere potuisset, disceserat, ut Philistus ait, aegre ferens: cum autem aliquantulum progressus esset, subito exaudivit hinnitum, ad quem conversus Equum alacrem latus aspexit, cuius in iuba examen Apum confederat, imperii quod occupavit indicium. Nam Equum subjugationi frænoque aptum esse, suo diximus commentario.

REGNUM. CAP. III.

A C ne ab Sicilia tam subito discedamus, Hieroni quoque jam iussu patris exposito, propterea quod ex ancilla natus esset, ne nobilitati paternae dedecori foret, tamen ita humanae opis indigenti Apes in os mella congestere: quo ostento pater ab aruspibus admonitus, filium recolligendum duxit, moribus & disciplinis iis erudiendum curavit, per quas postmodum ad praemonstratam Regni maiestatem facile pervenit. Ita vero nomini regio favorabiles sunt Apes, ut in causa fuerint, ne Onesili Regis Cyprii caput, quod in ludibrium Amathusii supra portam urbis suspenderant, insepultū diutius maneret: in id enim jam exanimatū examen Apum mella contulerunt, favisq; refererunt. Hinc loci incolae oraculi super hoc requisiti, responso moniti, caput honorifice sepelierunt, Onesiloq; quotannis, ut Heroi, sacra instituerunt.

GRATA ELOQUENTIA. CAP. IV.

A Ddunt nonnulli, suavem eloquentiam per hieroglyphicum Apis significari. Quamquam Dionigenes suae morem gesturus mordacitati, orationem blandam, utpote ad fallendum vel ad gratiam parandam, mellitum laqueum vocitabat. Irridebat is Platonem perlibenter, cui parvulo in cunis dormienti Apes in labellis confedisent: ex quo responsum est, singulari illum suavitate orationis futurum. Ita praevisa eloquentia est in infante per Apem. Et huiusmodi tale D. Ambrosio e nostris contigisse memoriae proditum est. Idem & Pindaro Poetae accidisse Pausanias tradit, cum is puer adhuc Thebis digressus aestivo tempore Thespias proficisceretur, calore exuperante aliquantulum à via declinavit, & sub umbra non nihil acquievit, cur in somnum soluto Apes in os mel congestere. Et ita demum quemcunq; veteres ab eloquentiae suavitate commendarent, eum ab Apib. nutritum dicitabant. Sic & Theocritus Comatam beatissimum ait, cui huiusmodi nutritio contigisset. Apud Hesiodum, Theogonia, Musae amicorum linguis rorem instillant, in castigatis enim exemplaribus, non *αἰδῶν*, sed *ἰερόν* legitur:

Nam & Apibus est principatum.
Plin. lib. 11. cap. 5.

Plin. lib. 11. cap. 17.